

TEVYNE

Organas Susivienijimo L. A.

N. 28 Shenandoah, Pa. Liepos 20 diena 1901 m. metas V

NEDELINIS LIETUVISZKAS LAIKRASZTIS ISZEINANTIS KAS SUBATA.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER AT THE
POST OFFICE AT SHENANDOAH, PA.

THE WEEKLY
"TEVYNE - FATHERLAND."
Organ of the Lithuanian National Alliance.
PUBLISHED EVERY SATURDAY.
at 119 E. Centre Str., Shenandoah, Pa.

Subscription \$1.00 per year.

Publisher Rev. A. Kaupas.

All communications should be addressed:
Rev. A. Kaupas, 114 Theodore Street,
Scranton, Pa.

Rates of Advertising:

one inch, once.....0.50
one inch, one month.....\$1.00
one inch, per year.....\$10.00

„Tėvyne“ ne sąnariams Susivienijimo kasčiuoja per
metą \$1.00. Korespondencijas reikia siųsti ant adreso:
REV. A. KAUPAS, 114 Theodore str.,
Scranton, Pa.

ADRESAI

Susivienijimo Virszininku.

Prezidentas A. Teplir, Pittston, Pa.
Vice-prezidentas J. Karalius,
652 German str., Baltimore, Md.
Sekretorius J. Jurgelevicz,
605 W. Mahanoy str., Mahanoy City, Pa.
Kasierius Chas. Radzievicz,
Shenandoah, Pa.
Kasos globėjai { A. Kolczinski, Minersville, Pa.
J. Daukszis, 41 Daugher Lane,
Wilkes-Barre, Pa.
Knygius - Rev. M. Szedvydis, Pittston, Pa.
Dvasiskas vadovas ir prezidentas ex-officio
Augszcziausio sudo, Rev. J. Kuras,
Forest City, Pa.

LITERATISZKAS KOMITETAS.

Rev. A. Milukas, Shenandoah, Pa.
Rev. A. Kaupas, 114 Theodore str.,
Scranton, Pa.
Prof. J. Žemaitis, Shenandoah, Pa.

Kuopu sekretoriams.

Prenumeratorių knygos p. Astramsko, buvusio centralizsko sekretoriaus, teip yra sudarkytos, jog apart jo vieno jokis expertas negali suprasti, o jis pats, matyt, nevisada jas galėjo išpažinti, nes tankiai girdėti buvo skundai ant neregularizskos ekspedijijos.

Taigi meldziami kiekviens kuoveikiausia prisiųskite adresus visų pilnų sąnarių, kad galima būtų siųsti organą kaip pridera. Pereita numerį į kitas kuopas išsiuntėme ant prezidentų arba teip kurio sąnario vardo, taigi kiti sąnariai tepasiima nuo jų savo laikrasztį. Tik pasiskubinkite prisiųsti adresus, tai nebus be reikalingų rugojimų ant neregularizskos ekspedijijos. Adresuokit:

V. J. Stagaras,
Shenandoah, Pa.

Yvairios ziniios.

Lietuvoje užpuolė kažinkoki liga ant vėžių. Ta liga buvo pirmiau prasiplatins visoje Europoje. 1893 m. pasirodė ji Dunojuje, o paskui perėjo į kitas upes, rytuese esanczias. Dabar vėžiai serga visoje Rusijoje, išžemus 7 gubernijas. Nors epidemija mažinasi, vienok vėžiai vis dar dvesia Baltrušijoje ir tikroje Lietuvoje.

Geležinkelis iš Panevėžio į Szventininkus likosi formalizskai atidarytas. Dabar tarp tų dviejų miestų vaikszzcioja regularizski pasażieriniai ir tavoriniai trukiai.

Su žinoma lenkiszku socialistu Daszynskiu atsitiko juokingas daiktas. Yra jis pasiuntiniu į vieszpattystės Rodą (Reichsrath) ir budamas Lvove, nuėjo į butą Galicijai seimo.

Tę jis papraszė lekajaus parodyt liožą pasiuntinių į Viednių, bet lekajus per neapsižurėjima nuvedė jį į liožą, paskirtą sąnariams Ponų Buto. Daszynskis išsėdo įsiremdamas ant „poniszkos“ kresės.

Patėmijo tai namiestinikas Piniski ir parodė pasiuntiniams Daszynskį, sėdintį ponų liožoje. Visus paėmė didelis juokas, o ir pats Daszynski dar lygziol įyokiasi iš to, kaip papuolė į Ponų Butą!

Vilniuje jau seniai yra svarstomas reikalas įsteigimo augsztesnės mokykios. Kadangi universiteto valdzia nenori nenori, užtai miestas nusprendė atidaryt žemdirbystės akademiją su technizskai — chemizsku skyrium. Maskoliams tas nepatinka. Kažinkoks M. L. dienrastije „Peterburgsk. Vied.“ liepia atidaryt augsztesnę mokslainę ne Vilniuje, bet Vitebske arba Minske. Bijosi mat sostapilio Lietuvos, kuriame tiek yra bažnyczijų ir istorizskų paminklų.

Maskolijoje dabar darosi didelės reformos mokslainėse. Ligsziol (nuo 1871 m.) gimnazijose daugiausiai mokindavo teip vadinamų negyvų kalbų (lotyniszkos ir graikiszkos). Dabar pradeta atkreipti didesnę atydą ant gamtizskų mokslų.

Nuo szijų metų visose gimnazijose pirmoje ir antroje klasoje jau nemokis lotyniszkos kalbos, o graikiszkos pradės mokinti tik penktoje kliausoje. Vietoje tų lekcijų įves daugiau mokinimo geografijos. Realizskose mokyklose istorija bus mokinama jau pirmoje kliausoje

Petrpilės Dvasiszkoje Akademijoje įgijo laipsnį magistro teologijos švie lietuviai; Kaz. Skrinda, Franc. Strakszas, Henr. Ląmianskas; — laipsnį kandidatų teologijos: Franc. Staneviczius, Ant. Springaviczius, Kaz. Paltarokas ir Petras Ruszkys.

Petrpilyje atsiliko konsekracija naujo vyskupo Sembeko. Konsekraciją atliko arcivyskupas Klopato-wski su pagalba vyskupų: Niedzialkowski ir Baranausko.

Profesoaius Friburgo universiteto, d-ras J. Kallenbach apėmė vietą direktoriaus Krasinskių bibliotekos Varšavoje. Prof. Kallenbacho lekcijas apie slaviską literatūrą klausydavo daug lenkų, bulgarų ir lietuvių.

Žinomas rasztininkas H. Sienkiewicz, nuvažiavo apžiūrėt savo dvarą Oblągorek, kurio da nebuvo matęs. Tą dvarą jam dovanojo pernai visi lenkai, sudėdami aukas.

Berlino pacztas iszlivdė juokingą apgarsinimą: „14 d. vasario prieš langelį paczto szakos. No 19 atrasta penfeniginį pinigą. Tas, kas pametė tą pinigą, turi į szeszas nedėlias parodyti, kad tai jo pinigas. Jeigu tame laike niekas neatsiszauks, pinigas bus parduotas ant vieszos licitacijos.“

Ar ne juokai? Penkis fenigus (truputį daugiau, kaip 1 centas) ketina parduot ant licitacijos!

P. Jablonski (tas pats, tą buvo izrinktas per susivažiavimą lenkų, lietuvių ir rasinų 12 d. vasario Pittsburge redaktorium „Freedom“) gira dienrasztyje „Kuryer Polski“ (iszeinancziam Milwaukeje) amerikiecius už tai, kad atėmė nuo Izspanijos Kubą, Porto Rico ir Philipinus. Raszo jis, kad izspanai buvo vagys, kurie skriausdavo skaudžiai savo kolonijas. Juokai žmogų ima, atsiminus, kad amerikiečiai labiau spaudžia gautas nuo Izspanijos salas, nekaip patys izspanai. Juk dar neužmirszome neteiszybių, padarytų su Porto Rico ir vagysczyų, papildytų ant Kubos ir Philipinų!

Patemijimai.

Nuo kelių sąnarių izs Massachussetts'o valstijos, gauname žinią, juog Naujos Anglijos valstijas atsibastė p. Mikolainis ir kalbina visur žmonis, kad prigulėtų prie jo ir Paukszczių naujai tveriamo Susivienyjimo. Mikolainis gerai atmindamas savo praeitę ir bijodamas, kad jo istorija neužkenktų jo agitacijonus. visus savo darbus krauną ant kunigų.

Korespdentai mus teipgi pranesza mums, juog į Vienybės boselio pasakojimus tiki tik teip vadinami valnamaniai, t. y. tie ką negali svarbiaus manyti (mislyti).

Na, vyrai, gražios mės sulauksimėme partijos, kad susivienysvisi valnamaniai po vadovyste buvusio kontrabandneszio ir kaipo prilaikanczia jų vienybę idėja apsirinktų neapykan kunigijos ir visko kas yra katalikiszka! Kur gi dėsis p. Szliupas? ar ir jis bus pasekėju p. Mikolainio.

Naktigoninkų budu rasztyti polemikas jejo į madą netik Amerikos lietuviszkuose laikraszcziuose, kur nėra perbjauraus keiksmo, koku negalima būtų pakeikti ypacz kunigus, ale jau tas emergiszkas elementas isiveržė ir į Prusų lietuviszkus laikraszczius. Prusuose Lietuvos laisvamaniai iszdavinėja net laikraszty, kuriame ypacz maloni kuodaugiaus žinių gauti apie musų „mergules“. Kad Tevynės Sargas rimcziausias laikraszctis, Tilzėje iszeinaš, sukritikavo tokį ano laiszko programą, tai dabar Ukiniuko redakcija ilgame straipsniuje, užimancziam 1/3 dalį viso to laikraszccio, iszvadina aną svarbų mėnesinį laikraszty kunigutarnu. Ne Tevynės Sargas, girdi, tu esi ale kunigų tarnas.

Na kantrabandneszių politikė jeina į mada visuose laikraszcziuose, kurie nori iszsiluosuoti izs Bažnyczios itekmės.

Istties smagi tai žinia kiekvienam katalikui lietuviai, kad musų valnamaniai pradeda numesti avies kailį ir rodyti vilkų dantis. Dirbkime visi izs visų pajiegų, nes dabar patogiausias laikas sucentralizuoti lietuviszka katali-

kiszkas pajegas. Net ant kryžkelių stovintieji mus bendrai turės greičiaus pasirinkti vieną ar kitą pulką. Tik darbuokimės, tik vienykimės, tik stokime drąsiai už savo nuosėdas (principus).

Apsaugok mus Vieszpatie nuo prietelių o nuo neprietelių ir mės patys apsisaugosime — savo laike sakoma buvo. Ir dabar ta malda gerai tinka mums. Ne neprietelių mės turime bijotis, ale atszalusių, abejojanczių prietelių, kurie neretai szimtą kartų yra blėdingesni už arsziausius prieszus. Mus paslapti prieszai, acziu Dievui, pradeda iszeiti į aiksztę; rupinkimės, kad ir neva vadinami mus prieteliai būtų iszvilkti izs sziksnosparnio skuros, kad jie priversti būtų arba su mumis arba priesz mus stoti. Nėra bjauresnio sutvėrimo kaip neteisingas draugas bicziuolis, kuris po skraiste bicziuolystės, pridaro daugiausiai blėdies.

Susivienyjimas iki sziol daugiausiai nukentėjo nuo tokių prietelių, ale gal neužilgo sulauksime, kad visi tie neteisingi prieteliai iszsinesz izs mus gražaus pulkelio.

Laimingos kelionės jiems visiems, o mums Dieve duok gražų ramumelį, pasekmę mus darbuose.

Iz daugelio vietų gauname skundus, juog tuli szalininkei Paukszczių gauda Tėvynę ir ją slepia nuo sąnarių. Keli kuopų sekretoriai ir porą prezidentų kuopų yra papildę tokias vagystes. Jie gavę Tėvynę, aną sudrasko, o sąnariams garsina, juog Tėvynė neiszeina ir bruka jiems Vienybės redakcijoje iszdrukuotus pliakatus ir kalbina, kad pasirasztytų ant Mikolainio iszsiuntinėtų pliakatų.

Tokis darbas tikrai yra vertas tų, kurie jį daro; tai kontrabandiszkas budas gaudymo sąnarių į laisvamaniszkaį naują Susiv. Apgailestaujame tuos mulkius, kurie duodasi tokiais žabangais apsipainioti.

Geriems vyrams ir tikriems Susiv. sąnariams duodame szitokią rodą: Jei tokius darbus jus sekretorius ar prez-

dentas daro, tai jus iszrinkite kitus į jų vietą ir duokit kuogreicziaus žinią į Tėvynės redakciją, ant keno adreso siųsti organą. Nesibijokite, ką negražiai paraszysite; paraszkit tik nors keliais žodžiais, kad pasidare ir paduokite savo adresą, o Tėvynė bus siuncziama jums reguliariškai.

Poroje kuopų Vienybės ir Lietuvos agentukai prikaltino žmones pasiraszyt ant virsz paminėtų pliakatų („raistų“), sakydami, juog anie renką paraszus, kas norės, kad Susiv. bereikalo nesikasztuotų ant Naujo charter'io iszėmimo. Naujo charter'io nieks nemislija imti ir pereituose Tėvynės numeriuose buvo paaiszkinta, juog tik prie seno charter'io bus įdėtas pataisytas vardas, beje **Susivienijimas Lietuvių Rymo Katalikų Amerikoje**.

Tai-gi visi pasiraszysie buvo prigauti jiems pakiszta popiera, ant kurios jie pasiraszė, ant varymo provos priesz Susivienijimą ir jų pusdoreliai bus sunaudoti tos provos užvedimui. Visus tokius pasiraszysius kaipo neprietelius Susivienijimo, turėsime mesti laukant isz organizacijos, kaip tik gausime liudininkus. Taigi, kurie per suktybę davėte paraszus, duokite žinią tuojaus į Tėvynės redakciją, tai bus duota jums roda, ką turite daryti, kad butų jeunms blėdies. Kuriųgi pinigų neprisiuntė kasieriui p. Radzevicziui jų virszininkai, tai geriausiai per provą pajieszkoti, skundžiant tokį szelmį už „e m b e z l e m e n t“, mokestį savu kelių antru kart patys atsiųskite centralizkam kasieriui Liepos mėnesije. Pinigusgi įmokėtus tokiam szelmui atgaukite vėliaus.

Visi privalo teip-gi gerai žinoti, juog kas neušimokės Liepos mėnesije savo mokesties, bus suspenduotas ir negaus posmertinės. Jei kurių kuopų sekretoriai ar virszininkai, per paczios kuopos neapsižurėjimą neprisiųs kasieriui p. Radzevicziui užmokesties Liepos mėnesije, tai tokios kuopos bus suspenduotos.

Dėlto sąnariai privalo daboti ir pagal Tėvynę žiurėti, ar jų pinigai atėjo

į Centralizką kasą, ar ne. Tėvynėje dabar tyčia garsiname, nelaukdami pabaigos mėnesio, kas ir kiek užmokėjo į kasą. Tokiu budu neviens negalės teisintis, juog jis nežinojės, ką jo pinigai nebuvo įneszi į centralizką kasą.

XVI seimas nutarė, kad per Tėvynę butų butų apgarsinta apie nelaimingą padėjimą p. J. Ulendro ir kad butų renkama anam pagelba. Iki sziol dar tik 4 sąnariai atsiminė apie tą nelaimingą žmogų ir prisiuntė į kasą savo aukas. Ar neatsiras daugiau milaszirdingų? Atsiminkite apie jį per kuopų susirinkimus ir sudėtas aukas siųskite centralizkam kasieriui p. Radzevicziui sykiu su reguliariška mokeszia. Reikia tik paaiszkinti, kas ir kiek paaukavo.

Mūsų valnamaniai baisiai neapkenzia visko, kas katalikiszka. Atmintis vyskupo Valancziaus, to didžiausio Lietuvos darbininko jiems neapsakytai karti yra. In paszėlimą juos įvaro užmanymas jubilėjinio iszleidimo vysk. Valancziaus rasztų, o paskui įsteigimas vardan jo stipendijos, per ką ant visados vienas vaikas vardan vysk. Valancziaus gautų pagelbą užbaigti augztesnius mokslus. Visuose valnamanių laikraszcziuose yra gana priraszta priesz tą užmanymą, o teipgi ir priesz kun. Miluką, kuris daugiausiai tą užmanymą rėmė ir įkunijo.

Tos bet zaunos ir iszdergimai tie, paeinanti nuo tokių žmonių, privalo dar labjaus mus paraginti prie aukavimo ant vyskupo Valancziaus rasztų ir stipendijos.

— Visiems galime kaipo paveizdą parodyti p. J. Karalių isz Baltimorės, dabartinį Susiv. vice-prezidentą, kurs, nors neturtingas, dagirdęs apie tokius užsipuldinėjimus paaukavo **penkis dolerius** isz savo sunkiai uždirbtų graszzių. Graži tai paveizda ir kiekvieną tur paraginti prie duosnamo ant visuomenės labo.

Prie progos czia pasakome, juog mus Susiv. garbus prezidentas p. A. Tepliuszis yra paaukavęs ant vyskupo M. Valancziaus rasztų iszleidimo 25 do-

lerius, kaip buvo pagarsinta pereitam Tėvynės numerije.

Juog jubilėjinis iszleidimas vysk. Valancziaus rasztų ir jo vardan įsteigimas stipendijos yra geru dalyku, gali suprasti kiekvienas ir isz to, kad ant to dalyko paaukavo per kun. Miluką ir p. Szernas, Lietuvos redaktorius vieną dolerį. p. Szerno nei viens nepavadiš kunigų tarnų; jis aukavo pagal savo iszgalę ant to dalyko, dėlto kad supranta, kad užmanymas szitas yra didei naudingas.

Dėl ty, kurie dar neaukavo ant vyskupo Valancziaus rasztų iszleidimo, o kurie norėtų aukauti, patariame, kad aukas gali siųsti ant kun. Miluko vardo arba į Tėvynės redakciją.

Literatizsko Komitėto Atskaita.

Inoiga birželio mėn. 1901	
Birže, 24 d. Nuo Kasieriaus Radzevicziaus	\$100.00
25 Nuo D. Brazinsko už apgarsinimą 3 syk	4.00
	104
Izeiga birželio mėn. 1901.	
Birželio 3 diena už prenumeratos knygas p. Melletui	\$1.25
„ 24 už skaitlines knygas Hooks & Brown	0.45
„ „ V. J. Stagarui už 21 22 & 23 Tėvynės N. N. Kurie pagal patarimą Centr. Kom. atspaudinti kuoveikias po seimu.	80.00
Liepos 13 A. M. Macijaukas už suraszymą atbontų (sąnarių) adresų į ekspedicijos knygas	2.50
	84.20
Balance	19.80
Po atspaudinimui 3 N. N. Tėvynės kad niekas neatsisaukė dirbt Tėvynės spaustuvėje, pavesta p. V. Stagaras apsiėmė visus perkrautymo, ir spaudos kasztus paneszi už \$1100 ir du puslapiu apgarsinimų.	
Kun. A. Milukas literatizsko komiteto pirmsėdis.	

Kuopų įsimokėjimai į Centr. Kasą.

13 Liepos per K. Burkaucka isz Ansonio, Conn.	3.00
„ „ „ Jur Vosilių „ Cumbola, Pa.	10.20
„ „ „ Kun. J. Lietuvniką „ Baltimores Md.	11.10
„ „ „ N. F. Martiszauką „ Cleveland Oh.	24.00
15 „ „ J. Baliuną „ Mahanoy Plan	10.10
„ „ „ Fr. Burbą „ Edwardsville	4.60
„ „ „ Ant. Vaitel „ Luzerne Pa	16.00
„ „ „ V. Zukautska „ Northampton	6.50
„ „ „ M. Szawlį „ Brighton	1.00
„ „ „ V. Bartaszis „ Forest City	26.20
„ „ „ M. Adlis „ Haverhill Mass.	9.10
„ „ „ M. Szlekys „ McKees Rocks	2.50
„ „ „ A. Kalczinską „ Minersville	18.60
„ „ „ Ad. Senkus „ Munce Ind.	1.00
„ „ „ Ant. Tecziokas „ Elizabeth N. Y.	5.00
„ „ „ J. Karalius „ Baltimore	50
„ „ „ P. Skunski „ Cleveland Oh.	1.00
„ „ „ Jur. Rekus „ Wilkes Barre	29.65
„ „ „ Juozas Juodiszzius „ Hastings Pa.	7.05
Shenandoah,	12.00
Kaz. Radziaviczia K. S. L. A.	

Naujausi persekiojimai Je- zuitu.

Keletą nedelių atgal laikraszcziiai padavė žinias apie sujudinimus pries jezuitus mieste Oporto, Portugalijoje. Protestonai ir visi neprieteliai katalikiskos bažnyčios tuoju pasinaudojo isz to, kad užsipulti ant jezuitų ir apskritai ant visu zokonų. Jeigu – sakė jie – Portugalijoje, katalikiskame kraszte, žmones neapkenčia zokoninkų tai matyt, kad zokoninkai yra nenandėliai, skriaudėjai, kuriuos reikia isznaiinti. Delto visi prieszai katalikystės nudžiugo isz sumiszimų Oporto'je, nes nekenczia jezuitu už tai, kad jie visados pirmi stato savo krutines apgynime Bažnyčios.

Czia reikia žinoti, juog visa valdžia Portugalijoje, (lygiai kaip Prancuzijoje, Italijoje ir Ispanijoje) yra rankose parmazonų (francmazonų), kuriu nesilepia su tuo, kad yra bedieviais ir kad nori atimti tikėjimą nuo žmonių. Bet jezuitai perizskadije, už tat reikia juos arba isznaikinti, arba nužeminti akyse žmonių — mislija sau masonai, — ir kabinasi kiekvienos progos, kad tik sujudinti žmones priesz pasekėjus szv. Ignaco. Pastarame laike jie pasinaudo isz susipykimo tėvo su dukterim. Budent, paleido jie paskalą, kad viename kliosztoriuje randasi jauna mergaitė, pavogta jezuitų kurie nori priversti mergaitę pasilikti zokoninke ir jos turtus užgrobti sau. Kvailių yra visur. Kruva žmonių įtikėjo paskalai ir — užpuolė ant jezuitų kliosztoriaus: kerszijo mat už suvedžiojimą nekaltos mergaitės. Tos demonstracijos tuoju griebėsi masonai kaip katė puslės, ir pasiuntė po visą svieta žinią, buk patys žmonės nors katalikai, iszėjo isz kantrybės, bežiuredamos jezuitų godūmo ir savvalios — ir patys užsimanė juos pabausti.

Tuo tarpu buvo visai kitaip. Londono „Saturday Review“, isztyręs visą dalyką ant vietos, sztai ką garsina:

Apie pavogima jaunos mergaitės nė kalbos negali buti. Bet atsitiko szitoks dalykas. Tula merga, jau sena (33 metu), vardu Calmon, pykosi su savo tėvu, kurs jos neapkentė ir ketinojā

net pasodinti į beprocių namus. Dukterė pasiskundė ant nežmogiszkių pasielzimų savo tevo sudui, kurs uždėjo ant Calmoniuės apieką. Kiekviėnas gali suprast, juog gyvenimas su tėvu merginai pasidarė da sunkesnis. Karta ant ulyczios ji susitiko su prieteliais (isz kuriu nėvienas nebuvo kuningu nė jezuitų), kurie jai pritarė eit nuo tevo į kliosztorių, ką mergina ir padarė. Tas tevui žinoma, nepatiko. Pradėjo jis skųstis žmonėms, o žmonės, kaip visados, isz adatos priskaldė vežimą. Prisdėjo masonai, iszrado kaltininkus — jezuitus — subjurino priesz juos žmones. Tie vėl, užsidegę (didesnė jų dalis be abejo apie Calmoniuę lyg tai dienai nė girdėjo), nuėjo daužyti langus jezuitu kliosztoriaus. Iszėjo, kaip tai lenkai sako, avantura, kuri pasibaigė tuo, kad Portugalijos parmazoniszka valdžia liepė sėzuitams ir kitiems zokoninkams kraujyti isz tėvynės laukan.

Su tokiais tai darbais kartais pasirodo prieszininkai katalikiskos bažnyčios....

—x—

KORESPONDENCIJOS.

B a l t i m o r e, M d. — Numirė 4 d. liepos Simonas Szalcziuonas, karczemnikas. Isz vakaro buvo girtas ir norėjo muszti (kaip sako) paczią. Už tai likosi paszaukta policija, kuri Simoną rado jau negyvą. Pakviestas daktaras neįstengė atgaivinti.

Velionis gyveno laisvai ir katalikiszkių pareigų nepildė, už ką ant katalikiszkių kapinių tapo nepriimtas. Bet niezaležnas lenkų kunigužis palaidojo jį su kryžiais ir kitomis iszkilmėmis ant savo nezaležnų kapinių. Vienok niezaležni parapijonai iszgirde, juog jų kunigužis priėmė ant kapinių kuną netikinczio žmogaus, subruzdzo.

Curtis Bay'e 4 d. liepos atsitiko baisi smertis vienam lietuviui (kaip jo vardas? Red.). Vaikinas ėjo ulyczia, neszdamas po pažaste crackerius. Kazinkoks kitas vaikinas, pirmam nematant, uždegė knatą ir pabėgo. Eksplozija užmuszė vaikiną ant vietos. Piktadario nesugavo.

J. Kar.

—x—

Isz Brocktono, Mass.

Neperdidelis burelis yra lietuvių Brocktone, bet ir tie nuo szių metų pasidalijo į dvi dali: lietuvius katalikus ir laisvamanius. Vyriausias vadova mūsų miestelio laisvamanių yra nekoksai Piszkunas, kurs nienuilstancziai darbuojasi apie padininimą skaitliaus savo pulkelio, bet jam nelabai sekasi. Matydamas tad Piszkunas, juog svietelis nenori jo klausyti, pradėjo partraukdinėt kalbėtojus isz kitų miestų net isz Pensylvanijos. Teip, 8 d. liepos ant praszimo Piszkuno atsilaukė pas mus Szliupo draugas, barzdotas Mikolainis. Papisztytas Piszkuno pakalbėti susirinkusiems apie pereitą seimą S. L. A. Mikolainis atsistojo ant kalbavietės, ir užtraukė maždaug szitokią kalbą: Broliai Lietuviai! visiem žinoma, kaip mus Rusiszka valdžia persekioja, neduodama apsiszviesti. Bet dar didesnę bausmę ir persekiojimą reikaluose apszvietimo sziczia nuo savo dvasizkių vadovų kencziame, kurie net ant iszpažinties už pakutą užduoda ne skaityt laikraszczių.

Toliau kalbėjo: kunigėliai lupikėliai nesirupina apie mūsų apszvietimė ir dar tyczia aptamsina mus įkalbėdami mums tikėjimą, kurs yra visiszškai žmogui nereikalingas.... Raginu savo tautečius atmet tikėjimą nuo savės szalin, ir rupintis szviestis tautiszkoje dvasioje.... vienykimės, broliai, bet szalinkimes nuo kunigų.

Žinote broliai, kas pasidarė szimet su Susivienijimu. Jau persiskyrė į dvi dali; jau naujas Susivienijimas tapo apkryksztitas kitu varda „koku tē Rymo katalikiszku.“ O jau mūsų tautiszką Susivienijimą atmetė. Ar tą ne kunigai padaru? Kunigas Milukas, su savo samdininkais kėlė didžiausią larmą ant seimo (Tas netiesa: visą larmą kėlė Mikolainio sėbrai. Pr. Red.) ir nedavė mums jieszkotojams teisybės prabilt. Kad norėjau užklaust, del kokios priezasties tapo iszmesi du karszcziausiu darbininku: Damijonaitis ir Tareila, tai ne tik nelaimėjau nieko su klausimu, bet dar turėjom iszeit isz salės 44 delegatai ir vienas garbes sąnarys, neatėmę nuo anų kasos....

Nedovanokim, vyrukai, tokiem apgandinėtojams.

Toliaus ponas Mikolainis savo kalboje iszbarė vyrus, kad leidžia savo moteris kalbėt gyvą Razancziu ir kitus poterius szvento Franciszkaus. Vercziaus (kalbėjo) pratinkit savo moteris prie draugystės, kur jos galėtų pramokt putros ar koszės virt." (Czia visi nusijokė, nes kiekvienam atėjo ant lmisties, kad ponas Mikolainis bekalbėdamas iszalko ir užsimane koszės). Už prakalbas Mikolainiui sumetė 48 centus, ir tai tik laisvamaniai. Pabaigęs kalbą Mikolainis vaicszcziujo po kampus salės ir kalbino pasiraszyt prie jojo Susivienyjimo, sakydamas, kad komitetas provą užves ir viskas bus all right.

Gero velijantis katalikams ir katalikiskam Susivienyjimui.

J. F. Svir....

R. S. — Dabar matote, skaitytojai, ko laisvamaniai nori. Szliupai, Mikolainiai ir kiti skelbia visur, kad buk trokszta lietuviams apszvietimo, tuo tarpu bruka jiems neapkenimą tikėjimo ir dvasiszkijs. Užtai, ar dyvai, kad nuo tokių platintojų neapykantos tarp lietuvių, kuriem reikia meilės ir sutikimo, Susiv. pasirupino atsikratyt? Kas daugiau laisvamaniai ketino užgrobti valdžią ir kasą Susiv. į savo rankas ir už pinigus sudėtus tikincziųjų katalikų, misijo platinti tarp lietuvių laisvamanytę. Bet vargsams nenusisekė tai padaryt ant seimo ir dabar nesigaili net tolimų kelionių kad kalbinti ne kaltus žmones dėt pinigų ant uszczijs provos: mat Susiv. kasa jiems rūpi daugiausiai. Apsisaugokit nuo tokių pauksztelių!

Red.

Vysk. Valancziaus jubilėjinio Komiteto reikaliuose.

Visiems paaukuvusiems nemažiaus kaip 1 dolerį ant vyskupo Valancziaus rasztų iszleidimo ir stipendijos jo vardan iszteigimo, praneszų, juog gali jau gauti vieną isz situ knygy:

- 1) Žemaičių vyskupystė.
- 1) Pasakojimai Antano Tretininko.
- 3) Pamokslai apie Sakramentus.

Žemaičių vyskupystę paaukavo komitetui kun. Matulaitis, Pasakojimai A. Tretininko yra auka Žvaigždės redakcijos, o Pamokslus apie Sakramentus teikėsi padovanoti kun. A. Kaminskas.

Teipgi praneszu, juog jau p. Stagaras pradėjo spaudinti su komiteto žinia „Gyvenimus szventųjų" ir ta knyga bus gatava kada apie Kalėdas.

Taigi kurie aukantojai nori gauti katra isz virszpaminėtų knygy, tegul duoda žinia savo kolektoriams, o tie partrauks ir iszdylis ta knygas. Gyvenantie apielinkėje Shenandoah'rio gali ateiti patys pasiimti kurią isz tų knygy. Ateikite į Tėvynės redakciją.

Tik ateidami paimti knyga, atsineszkite ir kvitą, kurią gavote nuo kolektorių.

Kun. A. Milukas Jub. vysk. Valancziaus komiteto sekretorius.

Apie Vysk. M. Valancziu

(tęsa.)

2. Kaip Vyskupijos administratorius Kun. Valanczius iszlavino didį talentą ir parodė energiszką veiklumą. Likęs vyskupu, pažinimui savo vyskupijos, pradėjo lankymą ertos, nes daugiau, neg milijoną duszių skaitanczijs savo avinczijs. Po kelis kartus aplankė tikrąją Žemaitiją, Lietuvoszkuosius pavietus ir Kurszą, priguilintį po konkordatui prie Žemaičių Vyskupijos. Apėmęs valdžią, apsigyveno Varniuose prie Katedros bažnyczios; Varniai stovi mažne viduryje senoviszkosios Žemaičių Vyskupijos. Apsigyveno, kur buvo Kapitula, Seminarija ir vyskupijos Konistorija, idant isz centro galėtų paimti valdymo vadžias ir iszplatinti į visas puses savo veiklumą. Nepailzdamas, kas met po kelias nedėlias lankė: kitas parapijas aplankė po kelis sykius: teip darė lyg pat 1863 m., nuo to laiko valdžia (rusiszkoji) paskyrė jam į apsigyvenimą Kauno miestą, kur teipogi perkėlė Kapitulą, Seminariją ir visą vyskupijos valdžią. Nebegalėdamas lankyti vyskupiją, stengės bent ateinanczius į Kauną žmones aprupinti Sakramentais ir uoliai visus vesti iszganymo keliu.

Jau pirmieje vyskupijos aplankymai parodė a. a. Vyskupui Valancziui bažnyczijų padėjimą, dvasiszkijs palinkimus, žmonių apszvietimą ir doriszkumą. Čia tatai kaip valdytojas praszvito didžiais privalumais. Visupirmu atkreipė akis ant bažnyczijų padėjimo ir, drasiai galime sakyti, tapo pirmu ir vyriausioju savo vyskupijos arkitektu. Jam raginant, budriai saugojant, ir dvasiszkijs kaip isz miego pabudo. Piemenio balsu paraginti dvarponiai ir žmonės guviai griebės statyti naujas ir taisyti senasias Vieszpaties szventinyczias. Daugumas didžponių eidami dorų ir dievobaimingų savo bozczių pėdomis, didžiais turtais iszkėlė szventinyczias, galinczas szlovingai stovėti pacyuose sostamieszcziuose. Teip, garsus kunigaiksztis Oginskis savo dvaruose, Rietavo vadinamuose, isztatė puikame stiliuje Dievobaimingumą, o szlovinga jo žmona, kunigaiksztienė Oginskienė ir dori ir dievobaimingi sunys su tikro skoma ir elegancija isz-

puoszė jos vidurį: altorius, spaviednyczijs; vargonus partraukė isz Belgijos, rubusgi isz Paryžiaus,— teip kad Rietavo bažnyczia szvendiena yra tikras Žemaitijos padabinimas. Teip-pat szviesus grapas Jonas Tiszkeviczius Birziuose netoli nuo milžiniszkių Birzų pilės griuvėsių iszstatė iszkilmingą bažnyczią ir brangiais paveikslais iszpuoszė. Lygiai ir dievobaimingas grapas Benediktas Tiszkeviczius savo Raudondvaryje ant krantų puikaus Nevėžio, ant kalno, iszkilusio augszcziaus už visą apylinkę, netol nuo savo rumų — kitados kryževių pilės — iszstatė ant garbės Vieszpacziui vaizdingą szventinyczią ir tikrai su grapiszka iszstatė duosniai visu kuo aprupino. Panasziai dora ir dievobaiminga grapienė Plioteriene drauge su savo puikiausios szirdies ir tikro dievobaimingumo sunumis, iszstatė filijos bažnyczią savo dvare — Szateikiuose, kuri nekuo neapsileis nė priesz vieną bažnyczią visoje vyskupijoje savo architektura, skoma ir elegancija. Ir daug kitų dvarponių arba savo kasztu iszstatė naujus Dievo namus, arba prisidėjo prie jų restauravimo. Dievobaimingi Žemaičių ir Lietuvos žmonės, savo piemenų balso klausydami, rodžiai szoko taisyti ir puoszti savo szventinyczias: nesigailėjo ir nesigaili skatiko, nė savo proccės, by tik savo ainiams palikti galėtų savo tikėjimo ir nolumo ženklą. Ant Vyskupo balso darbszcziiai pradėjo ruosztis aplink bažnyczias; iszstatė kelesdeszimtis naujų, daugiausiai — murytų, parapijikių; daug koplyczijų ir mažesnių szventinyczijų arba visiszka perdirbo, arba pataisė; daugybę altorių iszauksino; daugiun ir bažnyczijų sienas iszmalevojo; visur į vietą senų ir nunesziotų bažnytinių rubų atsirado nauji, puikus brangūs, tankiai Lijono iszdirbiniai rubai; ant altorių nuszvietė Fraget'o liktoriai ir baltos stearininės žvakės, — vienu žodžiu, stipriai besidarbuojant vyskupui, kame pirma riogsojo dulkės ir vortinkliai, dabar nuszvietė auksas ir dažyvės, papuoszos ir szvarumas, ir Dievo namai įgavo naują iszvaizdą, verezianczią lenkti, kelianczią tikėjimo dvasią ir dievobaimingumą ir stipriai besidarbuojant vyskupui, kame pirma riogsojo dulkės ir vortinkliai, dabar nuszvietė auksas ir dažyvės, papuoszos ir szvarumas, ir Dievo namai įgavo naują iszvaizdą, verezianczią lenkti, kelianczią tikėjimo dvasią ir dievobaimingumą ir stipriai sakanczią, juog yra Dievas Izraėliuje.

Kaip vyriausis Dievo žmonių vadas ir budrus Piemuo, idant linkimas prie gero vis didintų, visas parakvijas apsodino maždaug gerais piemenimis; rupinos apie padidinimą skaitliaus evangeliszkių darbininkų ir geidė, kad vyskupijos Seminarija kasmet iszleistų skaitlingą burį jaunų levitų. Ir tikrai, skaitlius dvasiszkių pasididino, atsirado daug

szviesių ir apasztaliskų kunigų, o rupestingas vyskupas, kur tiktai reikėjo kunigo, kiek tik kartų žmonės kreipės su praszymu dvasiszko vado, tuojaus tą vietą apsodino ir tą punktą sutvirtino: teip per 20 metų žmonės neįtūtė stokes dvasiszkių, — visur ir visados sulyg szv. Bažnyčios dvasią galėjo užganėdinti religiszkus savo reikalus.

Prityręs Piemuo gerai žinojo pažadintą dvasiszkijos nolumą neilgai tetversiant, jei mokslu, nuolatiniu tyrimu Vieszpaties Instatymų, nesotįsis ir neatsigauns dvasia bendrosios Bažnyčios: dėlto įsakė visuose dekanatuose įsteigti Dekanatu Bibliotekas ir partraukti tenai tam tikras knygas, atnaujinimui kunigiszkos dvasios. Davus ženklą, atsirado bibliotekos ir per ilgus metus daug gero padarė. Tam pacziam tikslui, t. y. pakėlimui mokslo arba paturėjimui jo sulyg reikalavimus kunigiszkos luomos, priminė dvasiszkiškai reikalingumą metinių dekanatuose egzaminų ir kas metinių 5 dienų rekolekcijų; pastariuose savo amžiaus metuose žiurkszcziai įsakė pildymą tų priedermių, trokszdamas, „ut sacerdos sit lux mundi et ut in meditatione exardescat ignis“.

Szviešius ir prityręs vyskupas milžiniszką savo balsą pakėlė už žmonių apszvietimą; matė tamsybę, nežinojimą tikėjimo pamatų, nuodėmes; matė mažą iš žmonių temokant skaityti. Su visu nolumu kibo ir tai pataisyti; iš sakyklų liepė skelbti žmonėms ne pamokslus, bet katekizmą; tikrai sakant, liepė išguldinėti tikybos pamatus, idant žmonės juos pažinę, pamylėtų; po visas parapijas įsakė parapijines mokyklas, po priežiura ir atsakymu vietinių prabaszczius; įsakė, kad jie patįs mokytų religijos ir kasmet pranesztų skaitlių mokytinių ir jų padejimą. Negana to, patsai pradėjo ir dvasiszkuosius ragino, ir kitns, t. y. ir angusius masintų prie mokymos skaityti. Kaip ant stebuklingo pamojimo, visa vyskupija pradėjo mokyti; galėjo matyti, kaip suaugę žmonės, mergaitės ir vaikinai rodžiai ėmas už elementoriaus; kaip per kiaurą dieną dirbė, o labjusiai nedėliomis ir szventomis dienomis kits nuo kito mokinos skaityti. Pažadintas žmonių nolumui ir apszvietimo norui darbztus Vyskupas stengėsi paszalpą ateiti be paliaubos iszdavinėdamas maldaknyges, religiszkas ir szeip jau pamokinaezias knygetes; patsai raszė ir kitus ragino, o visoje Lietuvoje žinoma Zavadskio firma stengėsi sauziniszkaizki išpildyti Žemaičių Vyskupo norus. Todėl trumpame laike atsriado didi daugybė knygų; žmonėms skaityti pramokos pagalian pradėjo už neszlovę skaityti, jei jaunns žmogus to nemoketų. Dėlto szventomis dienomis pagrizę iš bažnyčios pasistiprinę, vietoje i karziamą eiti, ėmės už knygos: vienas skaitė, kiti klausės, ir teip raginos dorai gyvent. Tikrai todėl galime pasakyti, juog

Vyskupas Valanczius iszmokė Žemaičius skaityti ir iš knygos melstis.

Rupindamos apie szilaikinę ir amžiną savo avelių gerovę, su szirdgyla Vyskupas natė tarp Žemaičių ir Lietuvių įsikerejusį girtuoklystės papratimą. Gerai numanė, kiek tai iszganingų vaisių gali iszduoti įvedimas tėvo Mathew'o skelbiamos blaivybės. Pajuto, suprato ir tuojaus ėmės įvykinti; visai dvasiszkiškai įsakė skelbti blaivybę ir visus traukti nuo prazuvingo girtuoklystės papratimo. Dievas palaimino Vyskupo uolumą ir dvasiszkių darbus; visi žmonės iszszadėjo arielkos, užsiraszė i blaivybę, paliovė vaikszezioję i karziamas ir tikrai iszganingą apturėjo naudą. Dievas buvo pagarbinetas, skaitlius nusidėjimų sumažėjo, namuose įvyko ramumas, tarp kaimynų santaika; namus aplankė turtai, iszvarė ubagystė: iszblaivėjęs kiekvienas pribuisis (kumietis) iszsimokėti galėjo ir skolomis nuikratė: pradėjo geriaus dengtis, rupestingiaus ukinin kauti ir rupintis apie vaikų apszvietimą. Už vis tai garbė priguli Vyskupui Valancziui. Nors įvesta blaivybė neilgai tepatvėė, nors paskui dė įvairių, nuo Vyskupo nepigulin czijų priezasczių susilpnėjo, vis gi vyskupijai atnezzė naudą.

3. Ant galo, iszveizdėkime kun. Valanczių, kaipo literatą. A. a. kun. Motiejans nebuvo didis mokslo vyras, kaip tai sažo — erudita, bet vis gi turėjo pakaktiną mokslą ir praktiszką numanymą, kaip reikia jį sunaudoti. Turėjo nemažą atmintį, gana gerai mokėjo lotyniszką kalbą ir liuosiai lotyniszkaizki kalbėjo; palikęs Vyskupu, pramoko francuziszkaizki; žinoma, kalbėjo nedėliamai, žemaitiszku akcentu, bet supraszlavo kitu kalbanczius ir kiti jį permanydavo; vokiszkaizki iszmoko mokslainėje ir neprastai kalbėjo. Lenkiszkaizki teisingai mokėjo ir teisingai raszė, nes mokės lenkiszkos mokslainėse pasguvius Vilniaus universiteto profesorius. Tiesa, lenkiszkaizki neiszdavė nė vienos knygos, nes sakydavo: lenkai ir be to turi daug raszytojų, galinczių lenkams lenkiszkaizki raszyti. Budamas gyvus kalbų dalykuose, kun. Valanczius iszmanė ir dailiuosius menus (sztuki piekne); mėgė juos; godulingai užsižymėdavlavo veikalus garsingesniųjų tepliorių ir paliko gražų surinkimą labai brangių abrozdu, kurie perėjo i įpėdinių rankas. Apie žinojimą tėvynės kalbos tą reikia pridurti, juog jįsai, kaipo Žemaitijos suns, netiktai mokėjo jos kalbą, bet ją mylėjo, stengėsi iszkelti ir literatiszka padaryti. Daug ir labai daug patsai raszė ir kitus ragino. Jei kas vadiną jį literatų, tai reikia suprasti jį, kaipo mūsų provincijos literatą, žemaitiszkaizki literatą, raszytoją daugalio knygų, iszmingingai Žemaičiams paskirtų ir tai, kaip nesykį patsai skelbė, idant žmonės apszzvietų tikėjimo dalykuose: todėl jis — tai tikras liaudies

rasztininkas tikrojė to žodžio prasmėje. Ne tik žinojo žemaitiszkaizki kalbą, bet ir jos dvasią, sakinius, priezodžius ir visus žemaičių iszsireiszkimus: todėl visus jo veikalus Žemaičiai godulingai skaito, nes girdi savo kalbą, savo iszsireiszkimus, patįs save; stebėtinai didžiuojas jie, spauzdintoje knygoje matydami tuos paczius sakinius arba priezodžius, kuriuos vartoja kasdieną.

In kun. Valanczių, kaipo Žemaičiū rasztininką, reikia dviejopai žiurėti: kaipo i prozaišką ir kaipo i poetą. Paprastai visi jį pažįsta, kaipo prozajiką: tuotarpu negalima nepripažinti jam ir poetų talento. Ne buvo jis poetų arlas, augsztai iszkilstas ir ant svaizonės sparnų lakiojans; jis buvo ramus giesmininkas, Dievo garbę apgiedans arba namų buitį skelbians. Kaipo prozajikas buvo jįbajai vaisingas; raszė labai lengviai; isz po lo plunksnos darbai veikiai ėjo. Tame atžvilgyje galime jį sulyginti su garsiu Prancuzų Vyskupu Segur'u, kurs prancuzų bendriją apypylė dangybe liaudei paskirtų raszty.

(toliaus bus)

Varliu tvanas.

I t h a c a, N. Y. Pereitą nedėlią po lietui su perkunijomis atsirado czia mirijados varlių, kokios gal nebuvo nuo Aigipto plėgų laiko. Trukis beieinas, kad užėjo ant pulkų tų sutverimų ir jas trynė, ant galo turėjo sustoti, nes ratai slido ant rėlių, kurias susliddino sutrintos varlės. Iszties dyvini dalykas kaip kada pasitaiko.

—x—

Naudiągiausia knyga

LIETUVISZKA

Chrestomatija,

176 pusl. kurioje patilpę deklamacijos, tinkanczios kiekvienam atsitikimui, teipgi parinkti isz geresnių rasztininkų skaitymai. Preke 50c. Susiv. sąnariams tik 25c. Pisingus siųskite pas: Chas Radzeviez, Shenandoah, Pa.

—x—

Nepamirszkite kad tik kelio-lika dienų liko užsimokėti mokestis in Susiv.

W. SŁOMINSKA,

679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.

*Mano Dirbtuve tapo
Apdovanota*



DWIEMS MEDALIAIS

ant Kosciuszkos Parodos už rupestingą, teisingą ir artistiską išdirbimą.



**KARUNŲ, SZARPŲ,
KUKARDŲ, ROZETŲ,
BERLŲ, MARSZALKINIŲ LAZDŲ ir tt.**

Turiu už garbę apreikšti guodotiniems Kunigams ir guodotin. Draugystėms, kad aš dirbu visus augszeziaus paminėtus daigtus Pigiausei, Teisingiausei ir Geriausei, nes per 30 metų užsiimdama išdirbimais įgijau geriausę praktiką ir dėl to galiu viską padirbt pigiau ir geriau negu kiti fabrikai.

Su guodone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.



Šios knygos yra gaunamos S. L. A. Spaust

Budas senovės lietuvių ir žemaičių	50c.
Istoria Europos	15
Kražių skerdynė	5
Padėjimas lietuvių tautos rusų vieszpatystėj	35
(Ta pati knyga maskoliszkoji kalboi ..	\$1,00)
Kristiono Donelaiczio rasztai (eilės)	40
Medega mūsų tautiszka vaistinikystai	40
Medega Sim. Daukanto biografiai	80
Pajauta, (pasaka isz Lietuvos istorios)	60
Naktys (eilės) E. Youngo, vertė L. Ivins.	15
Pavasario balsui, (eiles Mairionio)	15
Kanklės, (eilės ir dainos)	15
Jonas isz Kempės ir Szilka, (eilės)	15
Gipsinis Jotis ir Per kytrumą, (pasakos)	15
Zentas del parodos (komedia), vertė Sel.	15
„Tėvynė“ 1896 metų, visi numerai	100
„Tėvynė“ 1897 metų, visi numerai	1,50
„Tėvynė“ 1898 metų, visi numerai	1,50
„Tėvynė“ 1899 metų, visi numerai	1,50
Kun. A. Burba, jo gyvenimas ir darbai	25
Istoria szventa seno ir naujo įstatymo	50
Prilips Ožys liepto galą (Drama 5 aktuose 2)	15
Mainieris ir leberis	20
Diedai ir Gražina	30
Trumpi Atsakymai priešz Religiją	25
Dogmatas apie Pragarą	10

K. Radzeviczius.

Puikiausia visam Shenandoah'ri
RESTAURACIJA.

Tris syk ant dienos KARSZTI UŽKANDZIAI, o teip visada szal ti dykai. Geriansi ir pigiaus-i PIETUS, viskas szviežia: CIGARAI pirmos kles-os. Priegtam koznas lietuvis ras SZIRDINGA RODA kiekvienam reikale. O ir PINIGUS MAINO ir siunczia į LIETUVA ir į kitas dalis svieto.

121 E. Centre str,
SHENANDOAH, PA.

V. Chmieliauckas

E. CENTRE STR.
SHENANDOAH, PA

Užlaiko didelę krautuve cigarų, vyno ir visokių likierų, o pardavinėja pigiaus nēkaip svetimtaucziai, kurie užlaiko pulkus agentų nutukusių už lietuviszkus pinigus.

Taigi vyrai susipraskime, ir duokime uždirbti saviszkiu'.

A. Maslauckas,

Geras ir prieteliszkas mus žmogus, užlaiko gerus gėrymus, ir yra gana dorus ir pasznekamias lietuvis. Pas jį iszpuola atsilankyti.

Ant W Main ulyczios Plymouth, Pa.

Geriausiai Inteisyta

LIETUVISZKA SPAUSTUVE!

GREITAI, GERAI IR PIGIAI...TLIEKA
VISOKIUS DRUKORISZKUS DARBUS.

V. J. Stagaras,

119 E. Centre Str., Shenandoah, Pa.

Lietuviszka Dirbtuve



ARNOTU, KOPU, BALDAKIMU, ir kitų visų bažnytinių parėdų; teipogi del draugyszių: KARUNU, KUKARDU, KEPURIU, ŽENKLU ir tt. Norėdami savo darbu suszelpti savo tautietę ir kad tas darbas butų priderancziai atliktas, atsiszaukite pas:

T. ANDRIUSZEVICZAITĖ

115 W. Division St. Chicago, Ill.

DIDZIAUSIAS LIETUVISZKAS SZTORAS

D. BRAZINSKO,

Parduoda labai pigiai — pigiaus kaip kiti. Vyras siutus nuo \$4.00 aužsytyn, vyras kelines nuo \$1.00, vaikų siutelius nuo ½ dol iki \$5.00. Vaikų vasarinių skalbiamų siutelių nuo ½ dol iki \$2.00 teipogi skrybėliukių ir kepurų didžiausiam pasirinkime. Dailiausių marszkinų visam mieste galit gaut nuo 25c. iki \$1.00. Moterimi szilkinių keipų dailiausios naszanijcs nuo \$2.00 iki \$8.00. Raperių didžiausiam pasirinkime nuo 50c. iki \$2.00. Teipgi parasonų ir visokių mažmozių, kokių tik kam reikalinga. Jeigu kas neužsiganėnintų gali sugražinti daigtus ir atsiimt pinigus, nes viskas gvarantuota, kad gera.

D. BRAZINSKAS, 37 E. Centre Str., Shenandoah, Pa.

A. M. Matusевичz.

Agentas

Vargonų, Pijanų, Siuvamų Maszinų, Cigaru ir papirosų

Vargonus, pijanus ir maszinas duodu ant 20 dienų ant iszmėginimo. Jiegu per tą laiką palimas instrumentas pasirodytų negerų, ar per bragum, aez jį atsilmsiu atgal, ir per tą laiką niekas nekasztuos. Užtikrinu, kad nuo manęs pirk-site viską pigiau kaip visoj Amerikoj galėtumet gauti, nes aez visokius daiktus imu stacziai isz fabriko, ir todėl galiu juos parduot pigiau, kaip tie, ka isz wholesale ima. Meldžiu tik pamėginti o užtikrinu, kad busit užganėdinti.

A. M. Matusевичzius,
605 W. Mahanoy Str., Mahanoy City, Pa.



AR ESI KURCZIAS??

Visokis kurtinis išgydymas gal naudotis da bar; tik nebiliai yra neižgydomi. Ožimą ausise sustabdom tuojars. Parasyki bnda apkurtimo ir nedagalėjimo. o egzaminacija yra už dyką. Gyditis galima savo stuboje.
Dr. Palton. 596 La Salle Ave. Chicago, Il.

TEMYKIT LIETUVIAI!!

Nuk szio laiko paleidžiam zodynelius ko pigiausiai, idant kiekvienas tautietis galėtų ausipirkti, ir daves apsidaryti kiszianiuje nesziodamas pasižiureti kada jam prireikia kokio zodzio, visada turėti.

Lietuviszcai - Anglizskajį gaus už 70 centų; abudu už dolerį. Kas norėtų pirkti nesusiutus abu gaus už 80 centų.

Kun. P. Saurusaitis
Waterbury, Conn.

ŽENKLUS SUSIVIENYJIMO norinti turėti, turi nusipirkt pas Centraliszka Susiv. kasierių p. K. Radzeviczių pasiuncziant jam 1 d. ir 50 centu.

Adresas yra „TEVYNEJE.“

A. L. GRAICZUNAS,

(LIETUVISZKAS DAKTARAS.)
227 ½ W. Division st., CHICAGO, ILLINOIS

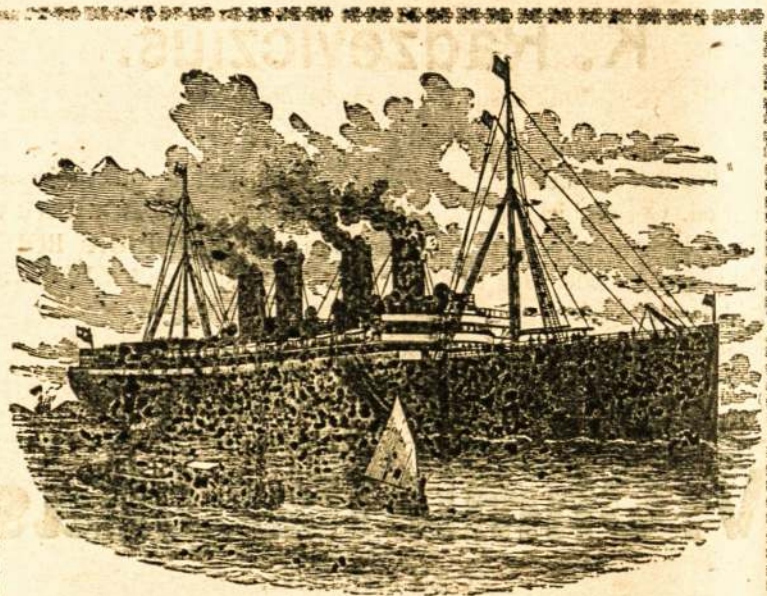
PRIIMA LIGONIUS { nuo 8 iki 10 ryto,
nuo 12 iki 1 po piet,
nuo 7 iki 9 vakare.

Ateik pats arba gali paszaukti į savo namus. Gydau pasekingai ir didžiausioje paslapytyje užlaikau užsikreczianczias limpaneczias gėdingas ir prastoto vyriszskumo ligas. Atsiszauken tiems per laiszką su apraszymu savo ligos duodu roda.

Reikalingi tuoiaus

Murininkai dirbti prie szv. Jurgio lietuviszkos bažnyczios. Iszmānēs gerai tą darba gaus ant dienos po 2 dolerių ir pusę, darbo tesēs ant kokių 3 mėnesių. Atsiszukite pas:

Rev. P. Abromaitis,
Shenandoah, Pa.



Parduoda Szifkartes

Ant geriausų ir sparcziansų expresavų ir regulariszky laivų į visas szalis svieto; parduola tikietus gelžkelio į visas dalis Amerikos. Permaino visų szalių piningus ant amerikonzsky, suteikia sveikiausias rodas visuose reikalnos žmogaus.

M. Rosenbaum.

609 S. 3rd st., Philadelphia, Pa.